

MRF 2024.57

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 29. februar 2024, j.nr. 22/00421

Ophævet påbud til flugtskydebane efter miljøbeskyttelseslovens § 72 om støjmåling for at afklare, om miljøgodkendelsens vilkår var overholdt, idet nævnet fandt, at kommunens orienterende støjmåling ikke godtgjorde, at der forelå væsentlig forurening.

Varde Kommune meddelte den 30. november 2021 påbud til en jagtforening efter miljøbeskyttelseslovens § 72 om undersøgelse ved udførelse af en støjmåling af typen ”Miljømåling – ekstern støj” på en ejendom, hvorfra foreningen drev en flugtskydebane. Flugtskydebanen var miljøgodkendt i 1997, og denne miljøgodkendelse var revideret i 2018, hvor der blev indsat vilkår på baggrund af beregninger i en støjrapport om, at støjbelastningen fra skydebanen ikke måtte overstige 66 dB(A) ved den mest støjbelastede bolig, hvilket efter klage fra naboer blev stadfæstet af Miljø- og Fødevarerklagenævnet den 29. oktober 2019 (j.nr. 18/08612 og 18/08506). Kommunens påbud fra 2021 var begrundet med, at kommunen havde foretaget to orienterende støjmålinger, hvor det kunne konstateres, at støjniveauet i forbindelse med skydninger på banen var hhv. 78-93 dB(A) og 82-89 dB(A) ved den mest støjbelastede bolig, hvilket overskred miljøgodkendelsens støjgrænser med hhv. 12-27 dB(A) og 16-23 dB(A). Kommunen henviste til, ”at såfremt støjmålingen viser, at vilkår 12 i miljøgodkendelsen af 28. september 2018 ikke kan overholdes, skal foreningen fremsende en teknisk/økonomisk redegørelse for mulighederne for at overholde vilkåret”. Af påbuddet fremgik videre, at det ved begge kommunens orienterende støjmålinger var ukendt, hvilken bane der var afgivet skud fra, og at de mest støjende skud blev oplevet som hhv. ”direkte ubehagelige” og ”lettere ubehagelige”. Kommunen havde på baggrund af den store forskel på de tidligere foretagne beregninger og de orienterende støjmålinger vurderet, at der forelå væsentlige støjgener, og at jagtforeningen kunne påbydes støjmåling, da det var sandsynliggjort, at

miljøgodkendelsen ikke kunne overholdes. Påbuddet blev påklaget af jagtforeningen, der bl.a. anførte, at der ikke i miljøbeskyttelseslovens § 72 er hjemmel til at påbyde undersøgelse af overtrædelser af miljøgodkendelsens støjvilkår, da dette er reguleret i miljøbeskyttelseslovens § 69, og der ikke i miljøgodkendelsen er hjemmel til at kræve støjmålinger, samt at de orienterende støjmålinger foretaget af kommunen ikke tilvejebragte den fornødne overvejende sandsynlighed for, at miljøgodkendelsen var overtrådt. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt i sagen alene anledning til at prøve, om kommunen havde sandsynliggjort, at der forekom væsentlig (støj-)forurening fra ejendommen. Nævnet konstaterede, at der var min. 500 m fra skydebanen og hen til det punkt, hvor de orienterende støjmålinger blev foretaget, at det ikke fremgik, hvilken bane der var afgivet skud fra, og at det ikke var oplyst, hvilke våbenklasser der var skudt med, eller i hvilken retning der blev skudt. Med henvisning hertil fandt nævnet, at det ikke var godtgjort på baggrund af de orienterende støjmålinger, at skydebanens aktiviteter med overvejende sandsynlighed medførte væsentlig forurening. Herved lagde nævnet navnlig vægt på, at målingerne var udført fra en afstand, der væsentligt oversteg anbefalingerne i Orientering nr. 38 fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger. Endelig bemærkede nævnet, at det fremgik af skydebanevejledningen, at støjbelastningen omkring skydebaner som hovedregel skal bestemmes ud fra beregninger, og at det kun i særlige tilfælde er nødvendigt at anvende støjmålinger til dette formål. På denne baggrund ophævede nævnet kommunens afgørelse.

Kommentar: Det må undre at Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke tog stilling til klagers anbringende om, at påbuddet efter miljøbeskyttelseslovens § 72 var uhjemlet. I så fald havde klagenævnet nemlig alene skulle forholde sig til dette juridiske spørgsmål, da det må tiltrædes, at miljøbeskyttelseslovens § 72 ikke hjemler mulighed for at påbyde en listevirksomhed (eller andre) at undersøge, om vilkår i miljøgodkendelsen er overholdt, medmindre en sådan egenkontrol er fastlagt i miljøgodkendelsen. Samme resultat følger i øvrigt af selvinkrimineringsforbuddet, der er kodificeret i tvangsindgrebslovens § 10. Miljøbeskyttelseslovens § 72 kan således anvendes til at undersøge omfang af

MRF 2024.57

en virksomheds forurening, men kan ikke anvendes som en del af håndhævelsen. I stedet valgte klagenævnet at afgøre sagen på grundlag af officialprincippet, hvor nævnet følger fast praksis om, hvilke oplysninger myndigheden skal have som betingelse for at påbyde forureningsundersøgelser. Se hertil uddybende Pagh: Tfm 2012.32 om støjkrav, undersøgelsespligt og klageret.

Ophævelse i sag om påbud om måling af støj fra skydebane

22/00421

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 1, jf. § 91, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Varde Kommunes afgørelse af 30. november 2021 om påbud om måling af støj fra skydebane beliggende på [A1], 6870 Ølgod.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 22. december 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af afgørelsesadressaten, der er repræsenteret ved advokat. Klager har sammen med klagen sendt tre videooptagelser, der er optaget i forbindelse med udførelse af orienterende støjmålinger den 19. september 2019 og den 22. juni 2021. Klager har den 19. januar og den 9. marts 2022 sendt supplerende bemærkninger til klagen.

Klager har anført, at

- der ikke er hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 72 til at kræve en akkrediteret støjmåling,
- det ikke er sandsynliggjort, at skydebanens støjgrænser er overtrådt, og de udførte orienterende støjmålinger er fejlbehæftede, samt
- at Varde Kommune har overtrådt en række forvaltningsretlige grundsætninger og retssikkerhedsgarantier.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Det fremgår af sagens oplysninger, at den i sagen omhandlede skydebane blev etableret i starten af 1960'erne og senere miljøgodkendt den 22. maj 1997. Skydebanens miljøgodkendelse blev senest revurderet ved afgørelse af 28. september 2018, i hvilken forbindelse der bl.a. blev fastsat vilkår om, at støjbelastningen fra flugtskydningsbanen ikke må overstige 66 dB(A),I ved den mest støjbelastede bolig i omgivelserne (miljøgodkendelsens vilkår 12). Forud for revurderingen af 28. september 2018 blev der bl.a. udført en støjrapport, dateret 24. august 2017, som indeholder beregninger af støjen fra skydebanen i 23 referencepunkter i området omkring skydebanen efter gennemførelse af støjdæmpende tiltag.

Afgørelsen af 28. september 2018 blev den 29. oktober 2019 stadfæstet af Miljø- og Fødevarerklagenævnet .[4] Nævnet erklærede sig enig med Varde Kommune i, at støjbelastningen fra skydebanen kan bestemmes ved beregninger, idet der ikke foreligger forhold, der gør en støjmåling mere egnet til at bestemme støjbelastningen fra skydebanen.

2.2 Den påklagede afgørelse

Varde Kommune har den 30. november 2021 meddelt påbud om at udføre en støjmåling af typen »Miljømåling - ekstern støj«. Afgørelsen er truffet med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 72 og meddelt til den jagtforening, der driver skydebanen.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at såfremt støjmålingen viser, at vilkår 12 i miljøgodkendelsen af 28. september 2018 ikke kan overholdes, skal foreningen fremsende en teknisk/økonomisk redegørelse for mulighederne for at overholde vilkåret.

Videre fremgår det af den påklagede afgørelse, at Varde Kommune har meddelt påbuddet med henvisning til, at der ved støjmålinger af hhv. den 19. september 2019 og den 22. juni 2021 er konstateret støjniveauer på mellem hhv. 78-93 dB(A),I og 82-89 dB(A),I ved den mest støjbelastede bolig i omgivelserne.

Om støjmålingen af 19. september 2019 er det oplyst, at der blev foretaget to målinger samme dag, og at det under målingerne blæste med hhv. ca. 2-3 og 5-6 m/s i retning fra skydebanen og ned mod [A2], 6870 Ølgod. Målingerne viste, at alle skud lå med et støjniveau på ml. 78-93 dB(A),I ved boligen. Det fremgår, at det er ukendt, på hvilken bane der blev skudt under målingerne, men at der ikke var hørbar forskel på skuddene. Det er beskrevet, at de mest støjende skud blev oplevet som direkte ubehagelige, og at idet støjgrænsen i miljøgodkendelsen af 28. september 2018 er fastsat til 66 dB(A),I viste målingerne overskridelser med 12-27 dB(A),I.

For så vidt angår støjmålingen af 22. juni 2021 er det oplyst, at det under målingen blæste med 4-5 m/s fra nordvest i retning mod [A2], 6870 Ølgod, og at der var delvist overskyet, mens lufttrykket var på omkring 1013 hPa. Det fremgår, at der blev foretaget fire støjmålinger af ca. et minuts varighed, og at den maksimale skudstøj lå på ml. 82-89 dB(A),I. Varde Kommune vurderede, at der blev skudt skiftevis med to forskellige haglgeværer, der blev målt til hhv. 82-83 og 88-89 dB(A),I. Det er beskrevet, at det ikke vides, hvilken bane der blev skudt på under målingerne, og at de mest støjende skud blev oplevet som lettere ubehagelige. Målingerne viste overskridelse af skydebanens miljøgodkendelse på 16-23 dB(A),I.

Det fremgår af påbuddet, at Varde Kommune har vurderet, at der er væsentlige støjgener, og at idet der er så store uoverensstemmelser mellem det målte og beregnede støjniveau samt med henvisning til oplevelsen i forbindelse med udførelse af den orienterende støjmåling, er der grundlag for at kræve en støjmåling af typen »Miljømåling - ekstern støj«. Kommunen har lagt vægt på, at den orienterende støjmåling er udført under vejrforhold, der i høj grad er sammenlignelige med de krav, der stilles til vejrforhold under en »Miljømåling - ekstern støj« og på den lokalitet, der formodes at være den mest støjbelastede.

Det fremgår desuden, at idet Varde Kommune har sandsynliggjort, at støjgrænserne i skydebanens miljøgodkendelse ikke kan overholdes, vurderer kommunen, at der er grundlag for at påbyde jagtforeningen at få foretaget en støjmåling af typen »Miljømåling - ekstern støj«. Kommunen har i den forbindelse anført, at det ikke er relevant at kræve en støjberegning af typen »Miljømåling - ekstern støj«, idet der allerede er lavet en støjberegning udført efter vejledningen om støj fra skydebaner, og idet forskellen mellem denne beregning og kommunens orienterende støjmåling er for stor til, at forskellen vil kunne forklares ved en beregning udført som en »Miljømåling - ekstern støj«.

2.3 Klagens indhold

Klage over manglende hjemmel

Klager har anført, at Varde Kommune ikke med henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 72 kan kræve en støjmåling udført. Klager har til støtte herfor bl.a. henvist til Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 29. oktober 2019 i sagsnr. 18/05276.

Det er klagers opfattelse, at miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, udtømmende gør op med Varde Kommunes beføjelser. Klager har hertil bemærket, at vilkårene i skydebanens miljøgodkendelse af 28. september 2018 opstiller de rammer, som klager skal holde sig inden for, og at såfremt klager ikke overskrider disse rammer, har klager retskrav på ikke at blive mødt med nye påbud eller krav, indtil der er forløbet 8 år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41a.

Klager har desuden anført, at Varde Kommune har anerkendt, at vilkårene i miljøgodkendelsen ikke giver hjemmel til at påbyde en støjmåling udført, og der er derfor tale om procedurefordrejning, når et påbud udstedes inden for retsbeskyttelsesperioden.

Klage over de udførte orienterende støjmålinger

Ifølge klager har Varde Kommune ikke ved kommunens orienterende støjmålinger tilvejebragt den fornødne overvejende sandsynlighed for, at miljøgodkendelsen er overtrådt. Klager har herom bemærket, at der er enighed blandt sagens parter om, at det er en forudsætning for at påbyde en støjmåling udført, at kommunen har skabt denne overvejende sandsynlighed, herunder at dette skal forstås i overensstemmelse med Orientering nr. 38 fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger.[5]

Klager har anført, at støjberegninger som hovedregel skal anvendes ved bestemmelse af støjen fra skydebaner, og at støjmålinger kun anvendes undtagelsesvist. Videre har klager anført, at det er Varde Kommune, der skal godtgøre, at der er grundlag for at bestemme støjen ved målinger, og at kommunen ikke har løftet denne bevisbyrde. Klager har hertil bemærket,

at kommunen uden videre har tilsidesat de beregninger, der blev udført i forbindelse med miljøgodkendelsen af 28. september 2018, og at kommunen ikke har redegjort nærmere for, hvorfor beregningerne ikke er anvendelige.

Klager har anført, at Varde Kommune har varetaget usaglige hensyn, idet kommunen har lagt vægt på, hvad der oplevedes i forbindelse med udførelsen af målingerne. Det er klagers opfattelse, at det, der opleves, ikke kan lægges til grund, og klager har hertil bemærket, at en oplevelse i sin natur er subjektiv, upålidelig og ikke kan måles.

Om de udførte støjmålinger har klager bemærket, at der i videooptagelsen af 19. september 2019 kun kan høres 11 skud, mens der i videoerne fra 22. juni 2021 kan høres henholdsvis otte og syv skud, ligesom det af videoerne fra den 22. juni 2021 fremgår, at støjmåleren er indstillet på "I MaxL", hvorfor videoerne ikke dokumenterer støjen fra alle skud, men kun skuddet med den højeste værdi. Der er derfor kun registreret støj fra tre skud den pågældende dag. Det er med henvisning til Miljøstyrelsens vejledning nr. 2/1995[6] klagers opfattelse, at Varde Kommunes datagrundlag består af i alt 14 skud over en periode på knap to år.

Klager har bemærket, at støjmålinger ifølge Miljøstyrelsens vejledning nr. 1/1995[7] almindeligvis bør udføres i to meters højde, og at Varde Kommune ikke har angivet, hvilken højde støjmålingerne er foretaget i, men at det må kunne lægges til grund, at målingerne er foretaget i 1,5-1,7 meters højde. Dette medfører ifølge klager en øget måleusikkerhed.

Klager har herudover anført en række andre forhold, som ifølge klager udgør overtrædelser af Miljøstyrelsens anbefalinger til, hvordan orienterende målinger af støj fra skydebaner skal foretages. Klager har sammenfattende anført, at Varde Kommunes støjmålinger ikke kan tillægges bevismæssig værdi og derfor heller ikke kan anvendes som grundlag for det meddelte påbud.

Klage over manglende overholdelse af forvaltningsretlige grundsætninger

Klager har anført, at Varde Kommune har overtrådt en række forvaltningsretlige grundsætninger og retssikkerhedsgarantier, herunder officialprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Klager har for så vidt angår officialprincippet henvist til forholdene vedrørende de udførte støjmålinger, som bevirker, at målingerne er mangelfulde, hvorfor påbuddet ikke er meddelt på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Klager har hertil bemærket, at det fremgår af referat fra møde i Varde Kommune af 4. september 2019, at det allerede inden, der blev udført støjmålinger, blev besluttet, at der skulle meddeles påbud om at få udført en akkrediteret støjmåling. Klager har herom anført, at denne beslutning blev truffet uden forudgående partshøring, hvilket i sig selv medfører, at påbuddet er ugyldigt.

Klager har oplyst, at udførelse af en støjmåling vil beløbe sig til omkring 200.000-300.000 kr. Med henvisning til forholdene om Varde Kommunes orienterende støjmålinger har klager anført, at det er i strid med proportionalitetsprincippet at påbyde en akkrediteret støjmåling udført.

Klager har anført, at Varde Kommune har tilsidesat god forvaltningsskik, idet kommunen valgte at genoptage behandlingen af sagen på et tidspunkt, hvor klagesagen vedrørende skydebanens miljøgodkendelse afventede Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse.

Endeligt fremgår det af klagen, at klager ikke er enig i, at Varde Kommune har foretaget yderligere støjmålinger end målingerne af 19. september 2019 og 22. juni 2021, ligesom klager har anført, at målingerne er foretaget af en person, som ikke tidligere har målt impulsstøj. Klager er ikke enig med kommunen i, at det alene vil koste i omegnen af 70.000 kr. at opfylde påbuddet.

2.4 Varde Kommunes bemærkninger til klagen

Varde Kommune har den 12. januar 2022, den 21. februar 2022 og 10. marts 2022 sendt bemærkninger til klagen.

Varde Kommune har anført, at miljøbeskyttelseslovens § 72 er rette hjemmel til at påbyde klager at udføre en støjmåling af typen »Miljømåling - ekstern støj«, idet der er tale om en måling, der går ud over, hvad der fremgår af miljøgodkendelsens vilkår. Kommunen mener ikke, at miljøbeskyttelseslovens § 69 er relevant på nuværende tidspunkt.

Varde Kommune har desuden anført, at forholdet ikke er omfattet af 8 års retsbeskyttelse, og at selv hvis § 72 ikke ville kunne anvendes inden for retsbeskyttelsesperioden, er forholdet irrelevant, idet den første miljøgodkendelse er fra 1997.

For så vidt angår Varde Kommunes datagrundlag, har kommunen anført, at kun et udpluk af målingerne blev optaget, og at der blev målt på over 20 skud ved hver af målingerne, samt at der blev målt med støjmåleren indstillet på "I MaxL" og på "I SPL". Kommunen har dertil bemærket, at målingerne er foretaget af en person, der har arbejdet med støj og støjmålinger i over 20 år, og at det udelukkende er måling af impulsstøj, som ikke er prøvet før, hvorfor kommunen efter den første måling har rådført sig med et rådgivningsfirma.

Varde Kommune er enig med klager i, at der på et tidspunkt ikke har været hjemmel til at meddele påbud om akkrediteret støjmåling, men at forholdene har ændret sig siden 4. september 2019.

Varde Kommune har anført, at kommunen har fået oplyst, at det vil koste ca. 70.000 kr. at få lavet en »Miljømåling - ekstern støj« ved den mest støjbelastede bolig i omgivelserne, hvilket er langt under den pris på 200.000-300.000 kr., som klager har angivet. Endvidere har kommunen anført, at påbuddet kan opfyldes ved at måle skudstøj fra den situation (dvs. bane, standplads, våben m.m.), der ifølge støjberegningen medfører det højeste støjniveau ved det mest støjbelastede målepunkt, jf. støjberegningen.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt det er sandsynliggjort, at der forekommer væsentlig forurening i form af støj fra skydebanen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 72, at tilsynsmyndigheden kan påbyde den, der er ansvarlig for en virksomhed, der kan give anledning til forurening, at give alle oplysninger, som har betydning for vurderingen af forureningen og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Det følger herunder af § 72, stk. 1, nr. 1, at myndigheden kan påbyde den ansvarlige for egen regning, at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer, der udsendes til omgivelserne, samt af støj og rystelser.

Inden en myndighed kan pålægge en eksisterende virksomhed at foretage udgiftskrævende undersøgelser, skal der dog foreligge oplysninger, der overvejende sandsynliggør, at der er tale om væsentlig forurening, og at der er årsagssammenhæng mellem forureningen og virksomhedens emissioner. Når sådanne undersøgelser er tilvejebragt, kan tilsynsmyndigheden med de begrænsninger, der følger af proportionalitetsprincippet, kræve alle yderligere oplysninger, der er af betydning for sagens afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker for så vidt angår anvendelsen af orienterende støjmålinger, at det følger af bilag 4 til analysekvalitetsbekendtgørelsen,^[8] at der ved en orienterende støjmåling forstås en måling, der er egnet til at fastslå, om det er rimeligt begrundet at kræve en »Miljømåling – ekstern støj«, eller om myndigheden kan træffe sin afgørelse på grundlag af et faktisk skøn.^[9]

Det er i bekendtgørelsen beskrevet, at for at ubestemtheden på de orienterende målinger ikke skal medføre fejlagtige beslutninger om udførelse af »Miljømåling - ekstern støj«, skal de orienterende målinger udføres under en hyppigt forekommende høj støjbelastning. Hvis måleresultatet plus ubestemtheden ligger under støjgrænsen, kan udførelse af »Miljømåling - ekstern støj« udelades. Ubestemtheden skal inkludere alle bidrag hidrørende fra kildens driftstilstande, udbredelsesvejen samt metodik og udstyr brugt ved måling og analyse. Endvidere skal der tages hensyn til usikkerhed vedrørende tone- og impulstillæg. Det fremgår desuden, at orienterende målinger kun må udføres over små afstande.

Det fremgår af Orientering nr. 38 fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger, at hvis ubestemtheden ved en orienterende måling skal holdes nede på 5-10 dB, forudsætter det bl.a., at følgende forudsætninger er opfyldt:^[10]

”2. Den anvendte støjmåler skal være af god kvalitet og underkastet kontrol og kalibrering i passende omfang, jf. afsnit 8.

3. Afstanden mellem virksomhedens dominerende støjkilde(r) og målestedet bør ikke være over 50-100 m (fordi måleubestemtheden vokser med afstanden).

[...]

5. Der må ikke være refleksioner fra bygninger og andre genstande (tilhørende den aktuelle nabo) tæt ved målestedet. Såfremt refleksioner ikke kan undgås, skal målingen udføres under veldefinerede refleksionsforhold (+6 dB-måling), jf. vejledning nr. 6/1984.

6. Det skal sikres, at alle relevante maskiner og anlæg anvendes på en måde, der er repræsentativ for en "hyppigt forekommende høj støjbelastning" under målingerne. Virksomhedens driftstilstand bør angives omhyggeligt, da ubestemthed ved fastlæggelsen af driftstilstanden kan være det væsentligste bidrag til den samlede ubestemthed."

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at der minimum er 500 m fra skydebanen og hen til det punkt i omgivelserne ([A2], 6870 Ølgod), hvor de orienterende støjmålinger af 19. september 2019 og 22. juni 2021 er foretaget. Det fremgår desuden af sagens oplysninger, at der ikke er viden om, hvilken bane der blev skudt på under målingerne, ligesom det ikke er oplyst, hvilke våbenklasser der blev skudt med under målingerne, eller i hvilken retning der blev skudt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på denne baggrund, at de udførte orienterende støjmålinger ikke kan tjene til belysning af, hvorvidt der er grundlag for at påbyde en »Miljømåling - ekstern støj« udført, jf. miljøbeskyttelseslovens § 72. Nævnet har ved vurderingen særligt lagt vægt på, at målingerne er udført i en afstand, der væsentligt overstiger anbefalingerne i Orientering nr. 38 fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger, hvorved usikkerhederne må anses for at blive tilsvarende væsentlige.

Med henvisning til ovenstående finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at det ikke er godtgjort, at skydebanens aktiviteter med overvejende sandsynlighed medfører væsentlig forurening, og Varde Kommunes afgørelse af 30. november 2021 om påbud om støjmåling udført som »Miljømåling - ekstern støj« er følgelig behæftet med en væsentlig retlig mangel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i øvrigt, at Varde Kommune i den påklagede afgørelse har anført, at der skal udføres en støjmåling af typen »Miljømåling - ekstern støj«. Det fremgår af skydebanevejledningen, at støjbelastningen omkring skydebaner som altovervejende hovedregel bør bestemmes ved beregninger.^[11] Kun i særlige tilfælde kan det være nødvendigt at anvende støjmålinger som middel til at bestemme støjbelastningen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er væsentlig tvivl om virkningen af bevoksning, ved forekomsten af en betydende refleksion i visse områder, hvor der forekommer overlydsknald fra projektiler og ved komplicerede topografiske forhold.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Varde Kommunes afgørelse af 30. november 2021 om påbud om måling af støj fra skydebane beliggende på [A1], 6870 Ølgod.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024 af lov om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 18/08612 og 18/08506.

[5] Orientering nr. 38 af 25. september 2007: ""Miljømåling" eller "Orienterende støjmåling" – hvad kan de bruges til, og hvad er forskellen?" fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for støjmålinger.

[6] Vejledning nr. 2/1995 fra Miljøstyrelsen: "Beregning og måling af støj fra skydebaner".

[7] Vejledning nr. 1/1995 fra Miljøstyrelsen: "Skydebaner".

[8] Bekendtgørelse nr. 529 af 14. maj 2023 om kvalitetskrav til miljømålinger, som ifølge bekendtgørelsens § 1, nr. 2, finder anvendelse på støjmålinger og støjberegninger, der udføres som grundlag for myndigheders forvaltningsafgørelser i medfør af lov om miljøbeskyttelse og regler fastsat i medfør af loven.

[9] Bekendtgørelsens bilag 4: Kvalitetskrav til »Miljømåling - ekstern støj«, afsnit 4.1.2: "Definitioner".

[10] Orientering nr. 38 fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger: ""Miljømåling" eller "Orienterende støjmåling" – hvad kan de bruges til, og hvad er forskellen?" af 25. september 2007, s. 12, afsnit 7.

[11] Miljøstyrelsens vejledning nr. 1/1995 om støj fra skydebaner, s. 45.

Sag:

22/00421

Dato:

29. februar 2024.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)